

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/842/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213205629
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3213205629.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporkyni: S. X., bytom J. XXX, M. - C., V. republika, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: X. na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o späťvzatí návrhu po rozhodnutí Okresného súdu Bánovce nad Bebravou rozsudkom č.k. 4C/19/2014-106 zo dňa 10. septembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd **p r i p ú ť a** späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa **z r**
u ť u j e a konanie **z a s t a v u j e**.

Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 87,02 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh v celom rozsahu, odporkyni nepriznal právo na náhradu trov konania a zároveň uložil navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 72,52 Eur. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Podaním zo dňa 09.09.2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 11.09.2014, t.j. po rozhodnutí súdu prvého stupňa vo veci, ale pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia, vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia, požiadal o vrátenie časti kráteného zaplateného súdneho poplatku za návrh a súčasne navrhol, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nebola priznaná náhrada trov konania z dôvodu ich neúčelnosti.

Na výzvu súdu prvého stupňa, či odporkyňa súhlasí so späťvzatím návrhu, riadne doručenu dňa 24.10.2014, odporkyňa nereagovala. Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne vyjadril so späťvzatím žaloby svoj súhlas podaním doručeným dňa 30.10.2014 a zároveň si voči navrhovateľovi uplatnil náhradu trov konania vo výške 382,59 Eur. V nadväznosti na uvedené predložil súd prvého stupňa vec v súlade s ust. § 208 O.s.p. odvolaciemu súdu na rozhodnutie o pripustení späťvzatia návrhu.

Ďalším podaním zo dňa 07.11.2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.11.2014, podal navrhovateľ odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Mal za to, že odporkyňa ako spotrebiteľ by dosiahla v konaní rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka, a to z dôvodu povinnosti súdu ex offio prihliadnuť na premlčanie nároku, pričom vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti, a ktoré by súd prvého stupňa v tomto konaní viedli k zamietnutiu žalobného návrhu. Zdôrazňujúc, že účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou priznania ich náhrady, poukázal na nálezy Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 3259/11, III. ÚS 3303/11, I. ÚS 988/12, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 M Cdo 1/2014, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013 a ďalšie. Vychádzajúc z uvedeného navrhol, aby odvolací súd na základe ust. § 220 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne sa náhrada trov konania nepriznáva.

Podľa ust. § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa ust. § 222 ods. 2 O.s.p. odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie návrhu na začatie konania späť, alebo schváli zmier.

Z citovaného ust. § 208 O.s.p. vyplýva, že v prípade späťvzatia návrhu na začatie konania v čase po rozhodnutí súdu prvého stupňa, ale pred nadobudnutím jeho právoplatnosti, je povinnosťou súdu vyzvať odporcu, či s predmetným späťvzatím návrhu na začatie konania súhlasí. Zároveň z jeho znenia možno vyvodiť, že odporca nemusí svoj prípadný nesúhlas so späťvzatím návrhu odôvodňovať. V zmysle uvedeného ak odporca vyslovil svoj čo aj bližšie neodôvodňovaný nesúhlas, odvolací súd nemá inú možnosť a musí v konaní pokračovať (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 1/2013 zo dňa 30. septembra 2013).

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa odvolací súd zistil, že podaním zo dňa 09.09.2014 vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, pričom ďalším podaním zo dňa 07.11.2014 podal odvolanie proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania. Z ust. § 208 O.s.p. vyplýva, že pri neprejavení nesúhlasu odporcu so späťvzatím návrhu odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa ako celok, teda vrátane prípadného výroku o náhrade trov konania, a konanie zastaví, s čím je spojené opätovné rozhodovanie o náhrade trov konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd o podaní navrhovateľa zo dňa 07.11.2014 označenom ako odvolanie aj s prihliadnutím na ust. § 222 ods. 2 O.s.p. nerozhodoval, keďže v dôsledku späťvzatia návrhu pri súčasnom neprejavení nesúhlasu odporkyne sa výrok o náhrade trov konania spolu s celým rozsudkom, v ktorom bol obsiahnutý, rozhodnutím odvolacieho súdu o pripustení späťvzatia ruší.

Nakoľko z obsahu spisu v prejednávanej veci nevyplýva, že by odporkyňa prejavila nesúhlas so späťvzatím návrhu na začatie konania v celom rozsahu po rozhodnutí súdu prvého stupňa zo strany navrhovateľa, keď jej nečinnosť, resp. nereagovanie na výzvu súdu prvého stupňa, riadne doručenú dňa 24.10.2014, je prípustné kvalifikovať ako neprejavenie nesúhlasu s predmetným dispozitívnym úkonom navrhovateľa, pričom vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne zároveň so späťvzatím návrhu vyjadril svoj súhlas v podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 30.10.2014, odvolací súd v súlade s citovanou procesnoprávnou úpravou rozhodol tak, že späťvzatie návrhu na začatie konania pripustil, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

Vzhľadom k skutočnosti, že navrhovateľ v tomto prípade zaviniel zastavenie konania tak, ako to predpokladá ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., odporkyni a s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jej strane, ktorý oznámil svoj vstup do konania podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.03.2014, prislúcha právo na

náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie práv odporkyne ako spotrebiteľa v súdnom konaní. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami navrhovateľa, v zmysle ktorých by vedľajšiemu účastníkovi nemala byť priznaná náhrada trov konania z dôvodu ich neúčelnosti. Ak aj vedľajší účastník vo svojich podaniach používa opakujúce sa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevyklučuje a zároveň nemožno prehliadnuť, že druhá procesná strana v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú (takmer totožnú) argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti. Samotnú účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať najmä vo väzbe na výsledok sporového konania, ktoré pre odporkyňu po intervencii vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jej strane a následnom späťvzátí návrhu navrhovateľom po zamietavom rozhodnutí súdu prvého stupňa vo veci samej dopadlo v konečnom dôsledku úspešne. Nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi by v takomto prípade znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený vo veci nespĺňajúcej podľa jeho názoru podmienku právnej či skutkovej náročnosti a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zastavenia konania zavineného odporkyňou, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporkyne vychádzať z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v preskúmvanej veci odvolacím súdom zistené neboli.

Odporkyni náhrada trov konania priznaná nebola, nakoľko jej v konaní pred súdom prvého stupňa ani odvolacím súdom žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi bola podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá v spojení s ust. § 93 ods. 4 O.s.p. priznaná náhrada trov konania celkom vo výške 87,02 Eur vrátane DPH, a to v podobe odmeny z tarifnej hodnoty 394,97 Eur za nasledujúce úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia podľa ust. § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) vo výške 28,22 Eur a vyjadrenie zo dňa 31.03.2014 podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 28,22 Eur, k tomu zakaždým príslušný režijný paušál pre rok 2014 vo výške 8,04 Eur v zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhlášky a DPH 20 % s poukazom na ust. § 18 ods. 3 vyhlášky. Pokiaľ ide o odmenu za úkon právnej pomoci - účasť na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 10.09.2014 a s tým súvisiacu náhradu hotových výdavkov, tieto vedľajšiemu účastníkovi v rámci náhrady trov konania priznané neboli. Za daných procesných okolností, kedy sa v uvedený deň právny zástupca vedľajšieho účastníka na súde prvého stupňa nezúčastnil žiadneho ďalšieho pojednávania v inej veci a vzdialenosť viac ako 150 km tak cestoval osobným motorovým vozidlom výlučne v záujme toho, aby sa na pojednávaní v preskúmvanej veci dňa 10.09.2014 pridržal svojho písomného podania zo dňa 31.03.2014 bez uvedenia akýchkoľvek nových skutočností dôležitých pre rozhodnutie vo veci, sa tento úkon právnej pomoci javí ako krajne nevhodný, čo v kombinácii s posúdením jeho obsahu vedie k prijatiu záveru o jeho neúčelnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.